

אירגוני הסטודנטים הם הפקולטה לקנוניות ולשחיתויות מאז שהימין השתלט עליהם לפני יתר מעשר שנים. הם מהווים גם את בית-האולפנא למונהיגים החדשים של הליכוד והתחייה

יש "איסתא" ויש אינסא

מלכה
עוזר סגן-שר

היום אלטמן הוא מנכ"ל האוניברסיטה הדתית ויו"ר מועצת המנהלים של איסת"א. ב-1973 נבחר בתל-אביב טולי סגל, איש חרות. הוא ויתר על קאריירה פרי ליטית אולי משום שכאחד מבעלי ה-ספורטוטו הוא מרוויח היטב. כעבור שנה נבחר בתל-אביב יצחק אבני, איש חרות, היום רופא-עיניים, ולא פעיל בי-מיפלגה. באותה שנה, 1974, נבחר להת-אחדות הארצית חנן בן-יהודה השמנמן נמור-הקומה. איש חרות זה היה עוזרו של ראש עיריית תל-אביב שלמה ("ציץ") להט. היום הוא מנכ"ל קרן תל-אביב לפיתוח ויועצו של ציץ. ב-1975 נבחר בתל-אביב איש חרות, דובי ברגמן, שבשנים 1976-1977 היה

הסטודנטים הארצית. יריבו הגדול של קליינר, רוני מילוא, נבחר כיו"ר ארצי. גם מילוא רץ קדימה והוא מכהן בכנסת כבר שתי קדנציות. מילוא הוא בעל מישר רד פרטי לעריכת-דין, ומציג, עם עוד עורכי-דין, חברות בנייה בערים המוקמות בגדה המערבית. מילוא הוא ראש חטיבת הצעירים והסטודנטים בחרות, הוא היה בעל הקשרים הטובים ביותר עם הפעילים המפוקפקים של אגודות הסטודנטים בי-שנים האחרונות.

ב-1972 נבחר ליושב ראש האגודה בי-תל-אביב מיכה רייסר, סטודנט בחוג לי-יחסים-עבודה. אחרי-כך הוא עלה בסולם האירגוני של חרות, עבד בלישכתו של השר דויד לוי, היה יושב-ראש מרכז הבניה. הוא שקישר בין הקבלן שלום גניש והשר לוי, ומלבד היותו ח"כ הוא יושב-ראש אגף-האירגון של תנועת הי-חרות.

ב-1972 נבחר ליושב-ראש ההתאחדות הארצית דויד אלטמן, איש מפד"ל דווקא, מבראילן, מנאמניו של השר זבולון המר.

סית-סטודנטילית צעירים שהיו מזהים עם תנועת החרות בעזרתם של הפרופסור למישפטים אמנון רובינשטיין, היום ח"כ שינוי, והד"ר ברוך ברכה.

בראשות האגודה בתל-אביב שלט המע-רץ. נציגו היה ראובן כץ, היום מורה למתמטיקה. המצב היה אז כל כך רע, שאנשי חרות ניראו כפיתרון שיציל את האוניברסיטה.

כאשר התגלתה הטעות, היה כבר מאו-חר.

הרבה חרות

וקצת מפד"ל

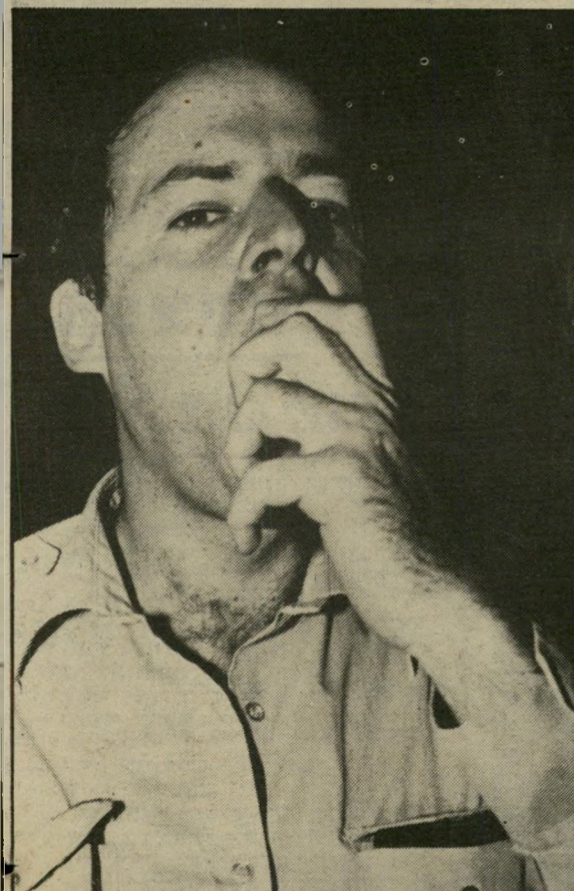

רסוף 1970 נבחר מיכאל קליינר, סטודנט למישפטים, ליושב-ראש הי-אגודה בתל-אביב. הוא כיהן בתפקידו עד תחילת 1972. אחרי-כך הוא עלה בסולם המיפלגתי, עבד בסוכנות היהודית, ולפני שנה נכנס לכנסת. באותה שנה היה גם מהפך בהתאחדות

ריעה קמנה שהופיעה לפני שבר-עיים בעתונים סיפרה, שיושב-ראש התי-אחדות הסטודנטים, ישראל כץ, הוחלף בעיקבות שרשרת מעצרים והעמדות לי-דין של כמה עסקני סטודנטים. כאשר קרא את הידיעה אחד מח"כי חרות, יושב ראש אגודת סטודנטים לשעבר, הוא אמר בקול רם: "אני חושב שהליכוד סיים את עשור האוניברסיטאות שלו."

עליית הליכוד לשלטון מתחילה בכי-בוש הקמפוסים השונים עלידי צעירי חרות. מבחינה מיספרית הם מעולם לא היו הרוב. בדיקה לעומק מגלה, שרבים מהם למדו להפיק את מירב ההנאות האפשריות מהתפקידים הציבורי, וזכו להר-גיע לתפקידים שמעולם לא חלמו עליהם. אירועי השנה האחרונה בקמפוסים, כמו פרשת איסת"א ומעצרו של יו"ר האגודה בתל-אביב, הן גולת הכותרת לכך.

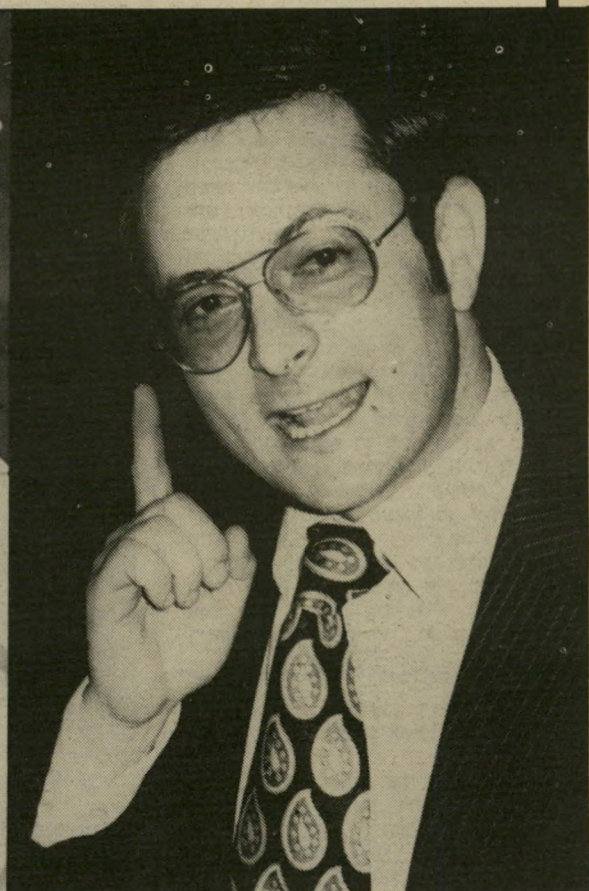
סיפור השתלטות הימין על האוניבר-סיטאות מתחיל בשנת 1970, באוניברסיטת תל-אביב. כפי שכבר דווח בהרחבה (ה' עולם הזה 2325), נכנסו לקלחת הפולי-י

קליינר
ח"כ

ברגמן
סוכנות יהודית

מיירוא
ח"כ